

[Nørgaard Sørensen]

skal drøfte senere, og derved på en eller anden måde nærmest fører en kirkekamp ind i folketinget, som der ikke burde være basis for, og som venstre i hvert fald heller ikke har tradition for.

Brøndsted (V):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for de svar, der blev givet på de mange spørgsmål. Jeg synes jo nok, at besvarelsen var den næsten vægtigste del af ministerens arbejde i dag.

Jeg er også glad for, at ministeren presser på med hensyn til spørgsmålet om det økonomiske udvalgs undersøgelser, og jeg vil kun gentage, at vi glæder os meget til det, for jeg tror virkelig, der er en masse ting, som der måske kan blive grund til at se på i de kommende år på baggrund af det grundige udvalgsarbejde, der foregår.

Jeg har lige en kommentar til en bemærkning, som både hr. Ole Vig Jensen og ministeren kom med; det var dette med, at der med hensyn til oversættelsen ikke er noget, der løber fra os, og om der går et år mere eller mindre, betyder ikke så meget. Jeg er ikke helt sikker på, at den betragtning er holdbar, for vi må huske, at det er et stykke oversættelsesarbejde, og i sig selv er det et meget stort arbejde, der tager en halv snes år. Hvis der skal være en sammenhæng i en nyoversættelse, skulle det jo helst være nudansk både i første del og i sidste del af Det gamle Testamente, når vi endelig får bogen, og derfor mener jeg, det skal præciseres, at det er et arbejde, der skal have en vis begrænset løbetid, for at vi kan få en helhed i det.

Jeg vil også gerne komme med en enkelt kommentar til bl.a. § 43 i tjenestemandsløven om tvangsforflyttelsen af præster. Der er en ting, jeg tror vi skal være meget opmærksomme på i den situation, og det er, at det faktisk er forbavsende få uoverensstemmelser, vi har mellem menighedsråd og præster i den danske folkekirke. Alt i alt må vi sige, at det er et sted, hvor man nok har nogle sager, der sætter sindene vældigt i røre, når de er der, men det er egentlig forbavsende sjældent, og jeg frygter, at hvis den mulighed bliver åbnet, at man, uden at der er tale om afskedigelse og ventepenge, kan slippe af med en præst, som der måske en kort tid har været lidt gnidninger med, eller hvad ved jeg, at

man så gør en mindre indsats for at undgå, at det, der kunne være kimen til en strid, får lov til at udvikle sig til det. Jeg tror, vi skal være meget taknemmelige for, at det er så sjældent, vi har uoverensstemmelser. Jeg tror, vi skal have det med ind i de høringer og overvejelser, der ligger omkring de ændringer. Men jeg holder da fast ved, hvad jeg sagde indledningsvis i mit første oplæg, at jeg tror da nok, at der er grund til at se på tjenestemandsløvens § 43 i mange aspekter. Der er blevet nævnt bl.a. også hele spørgsmålet om provsteretten osv. osv.

Endelig til sidst vil jeg da gerne understrege, at det er jo ikke noget uartigt at komme med en dagsorden, og at det er naturligt, at vi kom med en dagsorden, der har relation til noget, som i virkeligheden har optaget sindene meget, en enkelt ting, en speciel ting, men jeg synes noget meget principielt: at vi må holde på, at det er væsentligt, at man lader det lokale – i dette tilfælde bispen – få stor indflydelse på, hvem der bliver provster i hans stiftsområde. Ministeren siger, at det er bedre at beholde den centrale magt i ministeriet end at have den centrale magt hos bisperne. Ja, så kunne vi jo blive ved på den måde og sige: det er jo altid noget centralt. Det er mindre centralt, hvis det ligger ude i et antal stiftsenheder, end hvis det ligger centralt, og jeg tror, det også her er en væsentlig ting, at der er et godt samarbejdsforhold mellem biskopperne og deres provster. Det er en meget væsentlig faktor inden for de enkelte stifter. Derfor kan jeg slet ikke se, at dagsordenen skulle være strandhugst eller være forkert. Det er helt aktuelt, der er ikke noget som helst forsøg på at skabe splid; vi vil kun meget gerne fra vestres side pointere, at vi må have de folk, der har arbejdet med provsterne, til at have den store indflydelse på, hvem de får som provster i stiftet, og derfor er jeg glad for, at der er så mange, der har modtaget dagsordenen så positivt.

Burgdorf (KF):

Jeg skal ikke komme ind på de mange indlæg, der har været i denne debat, blot med tilfredshed konstatere, at den altovervejende del af folketingets partier stadig står på folkekirkens grund. At der er ting, vi kan se forskelligt på og debattere, er naturligt, men det er også frugtbringende for den